

Лін Тянь
Марія Василівна Кузів
Софія Вікторівна Бедакова

Роль української народної музики у формуванні культурної спадщини та її збереження в цифрову епоху

УДК 78.033.3(477):004.9:008
DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2025-2.17>

Лін Тянь
доктор філософії у галузі музичного мистецтва,
викладач факультету дошкільної освіти
Гуандунського університету Байюнь
(Гуанчжоу, Китай)
ORCID: 0009-0009-3661-4569

Марія Василівна Кузів
кандидат мистецтвознавства,
старший викладач кафедри музичного мистецтва
Кам'янець-Подільського національного
університету імені Івана Огієнка
ORCID: 0000-0001-9129-2173

Софія Вікторівна Бедакова
кандидат мистецтвознавства, доцент,
доцент кафедри музичного мистецтва
кораблебудування
імені адмірала Макарова
ORCID: 0000-0002-9234-2459

У статті розглянуто роль української народної музики як важливого елемента формування національної культурної спадщини та окреслено підходи до її збереження в умовах цифрової трансформації. Особливу увагу приділено хоровому мистецтву як формі автентичної трансляції народнопісенної спадщини, що має потенціал адаптації в новітніх медіасередовищах. Метою дослідження є наукове обґрунтування значення української народної музики у формуванні культурної спадщини та визначення ефективних стратегій її збереження в цифрову добу. Методологічну основу становить міждисциплінарний підхід, що поєднує культурологічний, мистецтвознавчий та інформаційно-аналітичний компоненти. У роботі застосовано методи якісного аналізу наукових публікацій, компаративного аналізу культурних практик, а також контент-аналізу цифрових ініціатив зі збереження нематеріальної спадщини. Встановлено, що цифрові технології (оцифрування аудіо- та нотних фондів, створення онлайн-архівів, мультимедійні формати, віртуальні музеї) відкривають нові можливості для збереження української народної музики. Водночас ідентифіковано проблеми: відсутність єдиної державної стратегії, фрагментарність ініціатив, обмежене залучення молоді та ризики втрати автентичності в процесі цифрової адаптації. Зазначено, що хорове мистецтво в Україні еволюціонує від традиційних академічних форматів до гібридних експериментів з електронною музикою та соціальними медіа, зберігаючи при цьому роль носія фольклорної спадщини. Особливу увагу приділено впливу цифрових комунікацій на музичну ідентичність, зокрема на прикладі воєнного фольклору, що став проявом колективного спротиву в умовах російсько-української війни. Узагальнено, що українська народна музика, адаптована до цифрових форматів, не лише зберігає автентичні сенси, а й виконує функцію культурного посередника між поколіннями. Перспективи подальших досліджень передбачають: вивчення сприйняття цифрових форм народної музики молоддю; аналіз ефективності інтеграції фольклору в цифрові освітні платформи; дослідження впливу штучного інтелекту на процеси збереження й інтерпретації музичної спадщини.

Ключові слова: українська народна музика, хорове мистецтво, культурна спадщина, музична ідентичність, цифрова трансформація.

Постановка проблеми. Українська народна музика є невіддільним елементом національної культурної спадщини, що формувалася впродовж століть унаслідок глибоких історичних, соціокультурних і духовних процесів. Як віддзеркалення колективної пам'яті вона зберігає ментальні коди нації, забезпечує зв'язок між поколіннями та сприяє зміцненню культурної ідентичності. Проте в умовах цифрової трансформації та глобалізаційного тиску постає загроза втрати унікальних форм фольклорного музичного вираження, зумовлена фрагментацією культурного досвіду й комерціалізацією культурного продукту.

Актуальність проблеми пов'язана з необхідністю переосмислення ролі української народної музики не лише як артефакту минулого, а й як активного елемента сучасного культурного простору, здатного інтегруватися в цифрову екосистему та резонувати з новими поколіннями. У цьому контексті особлива увага приділяється хоровому мистецтву, яке спирається на народно-пісенні традиції та водночас демонструє потенціал до інноваційного розвитку (Садовенко, 2022; Ладний, 2024).

Наукова дискусія щодо можливостей збереження нематеріальної культурної спадщини в епоху цифровізації ведеться переважно в контексті технічних рішень і правових регламентів, тоді як недостатньо досліджено аспекти культурного осмислення цих процесів у площині музичного мистецтва. Залишаються відкритими питання залучення молоді до традиційної музичної спадщини, а також адаптації форм фольклорної творчості до візуально-комунікаційних форматів сучасного цифрового суспільства.

Проблема збереження музичної ідентичності особливо загострюється в умовах воєнного стану. Воєнний фольклор як нова форма народної творчості стає потужним інструментом самоусвідомлення й спротиву. Таким чином, питання збереження й актуалізації української народної музики набуває стратегічного значення для національного поступу.

Огляд літератури. Сучасні дослідження української народної музики зосереджені на трьох основних напрямках: збереження культурної спадщини в умовах цифровізації, хорове мистецтво як засіб трансляції традицій, а також роль музики у формуванні національної ідентичності.

Науковиця І. Антіпіна наголошує, що цифрові технології не лише забезпечують збереження музичної спадщини, а й сприяють формуванню її нового сприйняття, водночас акцентуючи на ризиках втрати автентичності в процесі цифровізації (Антіпіна, 2024). Дослідниця О. Бірвова досліджує оцифрування культурних артефактів у воєнних умовах, наголошуючи на актуальності їхнього архівування (Бірвова, 2023). К. Жолісер (K. Jolicoeur) розширює це бачення, звертаючи увагу на глобальні ініціативи цифрового збереження культурної пам'яті (Jolicoeur, 2023). Учені Т. Горбул і С. Русаков (S. Rusakov) фокусуються на проблемах взаємодії традиційної культури та цифрової трансформації (Горбул, 2022; Gorbul, Rusakov, 2022). Вони вказують на відсутність комплексної державної стратегії щодо цифрового збереження нематеріальної спадщини.

Важливим аспектом є хорове мистецтво як традиційна форма втілення народної музики. Науковиця І. Бермес трактує хор як культурний код української ідентичності (Бермес, 2022). До подібних висновків доходять С. Садовенко й А. Ладний, висвітлюючи еволюцію хорового жанру (Садовенко, 2022; Ладний, 2024). Ю. Гавриленко (Y. Havrylenko) та співавтори розглядають хорове мистецтво в постмодерністському ключі, наголошуючи на необхідності його адаптації до нових естетичних викликів (Havrylenko et al., 2022).

Питання національної ідентичності крізь призму музики особливо актуалізується в умовах війни. Феномен воєнного фольклору як інструменту культурного спротиву аналізує О. Кузьменко (Кузьменко, 2023). Дослідники Є. Рачков, Л. Тарангул, І. Чернікова та Л. Дрогомирецька звертаються до проблем охорони нематеріальної спадщини, але обмежуються правовим і соціокультурним контекстом, не розглядаючи новітні форми медіації (Рачков, 2024; Тарангул, Чернікова, Дрогомирецька, 2024).

Глобальний підхід до проблематики представлено в дослідженні А. Бондаренка (A. Bondarenko), у якому розглядається явище гібридизації фольклору в електронній музиці. Такий ракурс відкриває нові вектори розвитку, однак водночас несе загрозу втрати первинної семантики фольклорного матеріалу (Bondarenko, 2021). Дослідниця В. Піщанська розглядає естетичні трансформації культури, не зосереджуючись безпосередньо на народній музиці, однак пропонує цінні концептуальні рамки (Піщанська, 2024).

У контексті освітніх і виховних функцій музичного мистецтва важливе місце посідає дослідження С. Ван і Ю. Русина, хоча автори не надають окремої уваги саме народним формам (Ван, Русин, 2024). У дослідженні А. Павлова проаналізовано співанки-хроніки як носії етнокультурної пам'яті, проте без врахування сучасних цифрових реалій (Павлова, 2021).

Огляд літератури свідчить, що попри численні спроби осмислити збереження народної музики, залишаються нерозв'язаними такі аспекти, як комплексна інтеграція цифрових інструментів у культурну політику, переосмислення автентичності в умовах цифрової трансформації та залучення молоді до традиційної музики через нові медіа.

Методологія дослідження. Методологічну основу дослідження становить міждисциплінарний підхід, що об'єднує культурологічний, мистецтвознавчий та інформаційно-комунікаційний аналіз. Застосовано методи якісного аналізу наукових джерел, що охоплюють проблематику цифрової трансформації української музичної спадщини, хорового мистецтва та музичної ідентичності.

Крім того, у дослідженні також застосовано метод контент-аналізу наукових публікацій і культурних практик, що дало змогу виявити трансформації підходів до збереження фольклору в умовах цифрової доби. Водночас обмеженням дослідження є відсутність емпіричних даних щодо сприйняття аудиторією таких змін, що може стати напрямом для подальших наукових розвідок.

Мета статті. Метою дослідження є наукове обґрунтування ролі української народної музики у формуванні національної культурної спадщини та виявлення ефективних підходів до її збереження й трансляції в умовах цифрової трансформації суспільства. Досягнення цієї мети передбачає виконання таких наукових завдань:

- 1) проаналізувати сучасні підходи до цифрового збереження української народної музики як культурного надбання;
- 2) виявити динаміку трансформації хорового мистецтва як одного з провідних інструментів популяризації народнописенної традиції;
- 3) окреслити вплив цифрових технологій на формування музичної ідентичності в сучасному українському суспільстві та сформувати рекомендації щодо збереження української народної музики як елемента культурної спадщини в цифрову епоху.

Результати та їх обговорення. Українська народна музика як нематеріальна культурна спадщина потребує нових підходів до збереження в умовах цифрової епохи. Сучасні цифрові технології не лише дають змогу архівувати та оцифрувати традиційні музичні матеріали, але й формують нове представлення фольклору. Зокрема, цифрові платформи створюють можливості для широкого доступу до народної музики онлайн, що особливо важливо в умовах глобалізації та воєнних викликів.

Перехід до віртуальних форматів збереження набув особливої актуальності під час війни, коли знищення матеріальних носіїв культури стимулювало створення цифрових архівів і музеїв. Як

зазначає О. Бірвова, через воєнні дії фізичне збереження багатьох об'єктів культурної спадщини стало неможливим, тож музеї й колекції переміщуються у віртуальну площину – створюються віртуальні музеї, онлайн-екскурсії, 3D-моделі експонатів тощо для збереження й популяризації спадщини на цифрових носіях (Бірвова, 2023). У музичній сфері це означає активне оцифрування фольклорних записів і нот, формування електронних баз даних пісень, а також використання мультимедійних технологій для представлення музичного матеріалу (Антіпіна, 2024). У табл. 1 відображено основні напрями цифрового збереження української народної музики.

Таблиця 1

Сучасні підходи до цифрового збереження української народної музики

Напря́м	Характеристика
Оцифрування аудіо- та нотних архівів	Масове переведення звукових та нотних матеріалів у цифрові формати з метою їхнього довготривалого зберігання та доступу
Створення онлайн-архівів і віртуальних фондів	Упровадження платформ типу Saving Ukrainian Cultural Heritage Online (SUCHO) з вільним доступом до цифрових копій фольклорних матеріалів
Волонтерські ініціативи цифрового архівування	Участь неурядових організацій і науковців у порятунку спадщини в умовах війни
Мультимедійна презентація фольклору	Використання віртуальних турів, VR/AR-технологій, 3D-об'єктів тощо

Джерело: сформовано авторами на основі досліджень (Антіпіна, 2024; Бірвова, 2023; Jolicoeur, 2023; Горбул, 2022; Gorbul, Rusakov, 2022; Soundbuzz, 2020).

На думку дослідників, здійснюються як національні, так і міжнародні ініціативи зі збереження української культурної пам'яті в інтернеті. Зокрема, К. Жолікер (К. Jolicoeur) звертає увагу на глобальні зусилля волонтерів та працівників музеїв, спрямовані на цифрове архівування української спадщини (наприклад, проєкт SUCHO) (Jolicoeur, 2023). Такі ініціативи показують, що цифрові технології можуть стати ефективним інструментом захисту культурного надбання в кризових ситуаціях. Водночас досвід упровадження цифрових проєктів виявив і проблеми. Зокрема, в Україні відсутня комплексна державна стратегія щодо цифрового збереження нематеріальної культурної спадщини (Горбул, 2022; Gorbul, Rusakov, 2022). Це призводить до фрагментарності зусиль: окремі ентузіасти та установи оцифровують фольклорні матеріали на власний розсуд, тоді як загального координаційного підходу немає. Є. Рачков зазначає, що в умовах воєнних дій особливо загострюється проблема

відсутності ефективних механізмів і національної стратегії охорони нематеріальної культурної спадщини (Рачков, 2024). Нині відсутня налагоджена система виявлення, збереження й популяризації елементів нематеріальної спадщини, що ставить під загрозу її цілісність у цифрову добу.

Попри активний розвиток технічних рішень, залишається викликом залучення молоді до традиційної музичної спадщини через цифрові медіа. Як зазначають дослідники (Бірвова, 2023; Jolicoeur, 2023), значну увагу приділено створенню цифрових архівів та баз даних, але недостатньо розроблено підходи, які б зробили народну музику привабливою для нового покоління у візуально-комунікаційному середовищі. Іншими словами, оцифрувати пісні – це лише частина завдання; важливо, щоб вони стали «живою» частиною сучасної культури, резонували з аудиторією соцмереж, стримінгових сервісів, освітніх платформ. І. Антіпіна застерігає, що в процесі цифрової популяризації не можна втрачати автентичність: надмірна стилізація чи комерціалізація народної музики може призвести до розмивання її унікальних рис (Антіпіна, 2024). Отже, сучасні підходи до цифрового збереження української народної музики балансують між можливостями новітніх технологій та викликами збереження автентичної сутності фольклору.

Хорове мистецтво в Україні історично було одним із головних носіїв і трансляторів народно-пісенної традиції. Багатоголосий спів українського народу – від ритуальних пісень до стрілецьких або повстанських хорів – завжди слугував засобом збереження мелодій і текстів, формування спільної музичної пам'яті. За словами І. Бермес, український хор можна трактувати як культурний код національної ідентичності, адже саме в хоровому виконанні віддзеркалюється колективний характер народної творчості (Бермес, 2022). Дослідження С. Садовенко та А. Ладного підтверджують, що хоровий жанр еволюціонував у тісному зв'язку з народною піснею: від давніх кантів і церковних наспівів – до сучасних обробок фольклору на академічній сцені (Садовенко, 2022; Ладний, 2024). Сучасні композитори й хормейстери дедалі частіше звертаються до фольклорних джерел, створюючи хорові аранжування народних пісень у новітньому звучанні.

У сучасному середовищі хорова традиція зазнала змін у поданні й позиціонуванні, зберігаючи основу народнопісенного матеріалу. Як зазначає А. Ладний, у XXI столітті спостерігається своєрідний ребрендинг українського народнохорового мистецтва: з'являються нові колективи, що поєднують фольклорні пісні з сучасними музичними стилями, експериментують із музикою та візуальним оформленням виступів (Ладний, 2024). Наприклад, народні пісні можуть виконуватися в супроводі сучасних інструментів або електронних аранжувань, що робить їх привабливими для молодіжної аудиторії,

не втрачаючи при цьому зв'язку з традицією. Основні відмінності між традиційним народнохоровим виконавством та його сучасними трансформаціями за різними аспектами зазначено в табл. 2.

В епоху постмодернізму український хор постає перед новими естетичними викликами: від конкуренції з масовою популярною музикою до необхідності працювати у форматі онлайн-проектів. Ю. Гавриленко (Y. Havrylenko) та співавтори наголошують, що розвиток хорового мистецтва відбувається в умовах постмодерного культурного контексту, у якому поєднуються різні стилі й руйнуються жанрові межі (Havrylenko et al., 2022). Це ставить перед хоровими колективами завдання адаптації: проведення віртуальних хорів або онлайн-концертів, що стало актуальним під час пандемії COVID-19 та воєнного стану. Хоча класична модель хорового співу передбачає живу спільноту співаків і слухачів, сучасні технології дають можливість організувати дистанційні хорові виконання (через відеозв'язок) чи популяризувати записи хорів на YouTube і в соцмережах. Такі кроки розширюють аудиторію народнопісенного мистецтва поза межами традиційних залів, роблячи його глобально доступним. З огляду на це, динаміка трансформації хорового мистецтва сьогодні проявляється в збалансованому поєднанні вірності народній основі з творчими експериментами й новими форматами популяризації. Це дає змогу хоровому жанру й надалі бути дієвим інструментом трансляції української народної пісні, залучаючи нові покоління слухачів та виконавців.

Стрімка цифровізація суспільства істотно впливає на формування музичної ідентичності сучасних українців. З одного боку, глобальні медіа та інтернет забезпечують небачений раніше доступ до різноманітних музичних культур, що може розмивати роль локальної традиції. Молодь слухає світові хіти на стрімінгових сервісах, часто

не маючи прямого контакту з народною піснею в повсякденному житті. Це породжує ризик послаблення національної музичної ідентичності, про що застерігає Т. Горбул, вказуючи на фрагментацію культурного досвіду під тиском комерціалізації й глобалізації (Горбул, 2022). З іншого боку, ті ж цифрові технології відкривають нові можливості для збереження й конструювання ідентичності шляхом інтеграції фольклору в сучасний медіа-простір. А. Бондаренко (A. Bondarenko) виокремлює явище гібридизації фольклору в електронній музиці: поєднання етнічних мотивів із сучасними жанрами може привабити аудиторію до традиційної музики, хоча й несе загрозу втрати первинної семантики (Bondarenko, 2021). Іншими словами, експерименти на стику фольклору й електронної музики формують нові виміри музичної ідентичності – гнучкі, синкретичні, але водночас такі, що потребують обережного підходу, щоб не спотворити автентичний зміст народної творчості (Піщанська, 2024).

Особливу роль у консолідації музичної ідентичності відіграють сучасні комунікаційні технології під час суспільних потрясінь. Яскравий приклад – феномен воєнного фольклору в Україні після 2022 року. За спостереженнями О. Кузьменко, в умовах війни з'являється нова хвиля народної творчості: пісні, частівки, переспіви, що швидко поширюються соцмережами й стають колективним вираженням переживань народу (Кузьменко, 2023). Такі пісні («Ой, у лузі червона калина...», численні фронтові переспіви відомих мелодій) виконують мобілізаційну й терапевтичну функції, зміцнюючи національний дух. Цифрові платформи тут виступають каталізатором – воєнний фольклор миттєво розходить у вигляді вірусних відео, флешмобів, челенджів, залучаючи мільйони громадян до спільного співу. У табл. 3 сформовано основні чинники впливу цифрових технологій на музичну ідентичність в Україні.

Таблиця 2

Порівняння традиційного та сучасного хорового мистецтва

Аспект	Традиційне хорове мистецтво	Сучасне хорове мистецтво
Мета	Збереження й трансляція традиції	Переосмислення та адаптація до нових медіа
Репертуар	Автентичні народні пісні, авторські пісні, що часто сприймаються як народні (автори: М. Лисенко «Ой на горі та й жінці жнуть», «Ой зійшла зоря», Я. Степовий «Прилетіла зозуленька», К. Стеценко «Веснянка»)	Обробки фольклору, синтез з електронною музикою
Виконавський стиль	Індивідуальний	Постмодерна стилізація, експерименти з жанрами
Аудиторія	Місцева громада, академічне середовище	Молодь, слухачі онлайн, світова аудиторія
Місце виконання	Клуби, майдани, сцени фестивалів	Соцмережі, віртуальні простори, перформанси

Джерело: узагальнено авторами на основі досліджень (Бермес, 2022; Садовенко, 2022; Ладний, 2024; Havrylenko et al., 2022; The University of Kansas, 2025).

Таблиця 3

Вплив цифрових технологій на музичну ідентичність в Україні

Чинник	Прояв впливу
Глобалізація музичного простору	Поширення західної популярної музики, зниження інтересу до традиційної пісні серед молоді
Гібридизація жанрів	Синтез фольклору з електронікою (фольктроніка), ризик втрати автентичного змісту
Воєнний фольклор	Сплеск нової творчості в цифровому середовищі, мобілізаційна функція
Соціальні мережі	Швидке поширення фольклорних ініціатив, участь у флешмобах, онлайн-спів
Освітні можливості	Недостатнє впровадження фольклору в цифрові освітні платформи
Цифрові архіви	Широкий доступ до спадщини, але без глибокого залучення молоді

Джерело: створено авторами

З огляду на вищезазначене, для збереження народної музики в цифрову епоху доцільно врахувати кілька рекомендацій:

1. Необхідно розробити цілісну державну політику, яка б підтримувала цифрове збереження музичної спадщини та інтегрувала зусилля різних інституцій. Державна стратегія могла б координувати створення єдиної онлайн-платформи української народної музики, де було б зібрано архівні записи, ноти, відеоматеріали, доступні для дослідників, освітян і широкого загалу.

2. Важливо стимулювати освітні ініціативи з популяризації народної музики серед молоді з використанням цифрових інструментів. Музичне мистецтво здатне бути потужним засобом особистісного та соціокультурного розвитку. Отже, внесення народних пісень в освітні програми, онлайн-курси, інтерактивні застосунки сприятиме відчуттю молодим поколінням живого зв'язку з традицією.

3. Необхідно підтримувати сучасні творчі колективи та проєкти, що переосмислюють фольклор у нових жанрах, зберігаючи автентичність. Йдеться про фінансування фольклорних ансамблів, хорів тощо, які експериментують із формою, але ґрунтуються на глибинному знанні народної музики. Така підтримка сприятиме тому, що народна музика звучатиме і на фестивалях електронної музики, і в саундтреках до фільмів, і в інтернет-челенджах – усюди, де вона може знайти відгук.

4. Варто заохочувати міжнародну співпрацю й промоцію української музичної спадщини. Досвід глобальних ініціатив на кшталт SUCHO свідчить, що світова спільнота готова долучатися до збереження української культури – взаємодія з міжнародними музеями, університетами,

онлайн-платформами може розширити аудиторію української народної музики й забезпечити їй гідне місце у світовому культурному просторі.

Збереження української народної музики в цифрову епоху варто розглядати як безперервний процес оновлення традиції. Сьогодні ж технології дають змогу продовжити цю місію у нових формах – через цифрові архіви, віртуальні ансамблі, онлайн-спільноти шанувальників фольклору. Отже, роль української народної музики у формуванні культурної спадщини в цифрову епоху полягає в тому, щоб за допомогою новітніх технологій забезпечити безперервність національної музичної пам'яті та зберегти її живе звучання в умовах сучасного світу.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Здійснене дослідження дало змогу узагальнити сучасний стан української народної музики як елемента культурної спадщини та окреслити шляхи її збереження в умовах цифрової трансформації. Цифрові технології, зокрема оцифрування нотних та аудіоматеріалів, створення онлайн-архівів, залучення волонтерських ініціатив та використання мультимедійних форматів, є ефективними інструментами для фіксації й поширення фольклору. Водночас встановлено відсутність комплексної державної стратегії щодо цифрового збереження нематеріальної спадщини, що призводить до фрагментарності зусиль та обмежує їхню сталу ефективність.

Досліджено еволюцію хорового мистецтва як форми трансляції народної музики. Визначено, що хоровий жанр зазнав сутнісних трансформацій, зберігаючи при цьому основу в автентичному фольклорі. Сучасні хорові практики демонструють адаптацію до нових естетичних реалій постмодернізму, використовуючи цифрові платформи, експериментальні формати й гібридні виконавські стилі, що сприяє його популяризації серед молоді та розширює межі впливу.

Цифрова культура істотно впливає на музичну ідентичність українського суспільства. З одного боку, глобалізація створює виклики для збереження автентичності, однак з іншого – цифрові комунікаційні технології відкривають нові можливості для актуалізації народної музики у форматах, доступних сучасній аудиторії. Феномен воєнного фольклору та розширення цифрової фольклорної творчості свідчать про актуалізацію національних музичних кодів у критичні періоди.

Перспективи подальших розвідок передбачають здійснення емпіричних досліджень щодо сприйняття української народної музики молоддю в цифровому середовищі, аналіз ефективності цифрових освітніх інструментів у популяризації фольклору, а також розроблення концепції національної цифрової культурної політики для збереження нематеріальної музичної спадщини.

ЛІТЕРАТУРА

Антипіна, І. (2024). Музична спадщина України в епоху цифрових технологій: тенденції та інновації. *Часопис Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського*, 4(65), 7–24. [https://doi.org/10.31318/2414-052X.4\(65\).2024.324587](https://doi.org/10.31318/2414-052X.4(65).2024.324587)

Бермес, І. (2022). Українське хорове мистецтво як об'єкт культурологічного дослідження. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 48, 66–71. URL: https://www.aphn-journal.in.ua/archive/48_2022/part_1/10.pdf

Бірьова, О. (2023). Історико-культурна спадщина України: цифрові технології збереження та популяризація в умовах воєнних дій. *Науково-теоретичний альманах Грані*, 26(5), 90–94. URL: <https://grani.org.ua/index.php/journal/article/view/1949/1912>

Ван, С., & Русин, Ю. (2024). Музичне мистецтво як засіб особистісного та соціокультурного розвитку у сучасному суспільстві. *Освітньо-науковий простір*, 1(7(2)), 18–27. [https://doi.org/10.31392/ONP.2786-6890.7\(2\)/1.2024.02](https://doi.org/10.31392/ONP.2786-6890.7(2)/1.2024.02)

Горбул, Т. (2022). Культурна спадщина в умовах розвитку сучасної цифрової культури. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Напрямок «Культурологія»*, 2, 55–61. URL: https://www.researchgate.net/publication/366719241_KULTURNA_SPADSINA_V_UMOVAN_ROZVITKU_SUCASNOI_CIFROVOI_KULTURI

Дослідження музичного ринку України та його перспективи в міжнародній економіці. (2020). *Soundbuzz: вебсайт*. URL: <https://soundbuzz.com.ua/images/research/Study%20of%20the%20Music%20Market%20of%20Ukraine%202020.pdf>

Кузьменко, О. (2023). Воєнний фольклор українців. *Локальна історія: вебсайт*. URL: <https://localhistory.org.ua/videos/bez-bromu/ukrayinskii-voiennoi-folklor-iak-zrozumiti-sebe-i-svogo-voroga-oksana-kuzmenko/>

Ладний, А. (2024). Ребрендинг українського народнохорового мистецтва в XXI столітті. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, 3, 254–259. URL: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/5744/Visnyk_2024_3-DOI-f-254-259.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Павлова, А. (2021). Співанка-хроніка в контексті етнокультурної традиції українства: монографія. Ірпінь – Кам'янець-Подільський. URL:

Піщанська, В. (2024). Специфіка естетичного у формуванні сучасної української культури. *Культурологічний альманах*, 2, 373–379. <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2024.2.46>

Рачков, Є. (2024). Нематеріальна культурна спадщина України: проблеми охорони в умовах війни. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Історія»*, 65, 228–256. URL: <https://periodicals.karazin.ua/history/article/download/24429/22068/>

Садовенко, С. (2022). Хорове мистецтво України як багаторівневий соціокультурний феномен в контексті історичного процесу. *Культура і сучасність: альманах*, 1, 48–55. URL: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/4356/Kultura_i_suchasnist_1_2022_Doi-48-55.pdf

Тарангул, Л., Чернікова, І., & Дрогомирецька, Л. (2024). Збереження історико-культурної

спадщини України як чинник національної ідентичності. *Культурологічний альманах*, 1, 147–159. <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2024.1.18>

Bondarenko, A. (2021). Ukrainian electronic music in globalisation and national revival. *Scientific Journal of Polonia University*, 43(6), 9–15. <https://doi.org/10.23856/4301>

Gorbul, T., & Rusakov, S. (2022). Cultural heritage in the context of digital transformation practices: Experience of Ukraine and the Baltic States. *Baltic Journal of Economic Studies*, 8(4), 58–69. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2022-8-4-58-69>

Havrylenko, Y., Hrytsun, Y., Kondratenko, I., & Sukhova, L. (2022). Development of Ukrainian choral art in conditions of postmodernism. *Postmodern Openings*, 13(2), 345–357. <https://doi.org/10.18662/po/13.2/458>

Jolicoeur, K. (2023). Saving Ukrainian cultural heritage online and the mission to preserve digital heritage. *Museum & Society*, 21(2), 58–64. <https://doi.org/10.29311/mas.v21i2.4302>

Ukrainian Folk Music. (2025). *The University of Kansas: website*. URL: <https://crees.ku.edu/ukrainian-folk-music>

REFERENCES

Antipina, I. (2024). Muzychna spadshchyna Ukrainy v epokhu tsyfrovoykh tekhnolohii: tendentsii ta innovatsii [Musical heritage of Ukraine in the era of digital technologies: trends and innovations]. *Chasopys Natsionalnoi muzychnoi akademii Ukrainy im. P. I. Chaikovskoho – Journal of the P. I. Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine*, 4(65), 7–24. [https://doi.org/10.31318/2414-052X.4\(65\).2024.324587](https://doi.org/10.31318/2414-052X.4(65).2024.324587)

Bermes, I. (2022). Ukrainske khorove mystetstvo yak ob'ekt kulturolohichnoho doslidzhenia [Ukrainian choral art as an object of cultural research]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current Issues of the Humanities*, 48, 66–71. Retrieved from: https://www.aphn-journal.in.ua/archive/48_2022/part_1/10.pdf

Biriova, O. (2023). Istoryko-kulturna spadshchyna Ukrainy: tsyfrovi tekhnolohii zberezhennia ta popularizatsiia v umovakh voiennykh dii [Historical and cultural heritage of Ukraine: digital technologies of preservation and promotion in conditions of war]. *Naukovo-teoretychnyi almanakh Hrani – Scientific and theoretical almanac Grani*, 26(5), 90–94. Retrieved from: <https://grani.org.ua/index.php/journal/article/view/1949/1912>

Van, S., & Rusyn, Yu. (2024) Muzychne mystetstvo yak zasib osobystisnoho ta sotsiokulturnoho rozvytku u suchasnomu suspilstvi [Music art as a means of personal and sociocultural development in modern society]. *Osvitno-naukovyi prostir – Educational and Scientific Space*, 1(7(2)), 18–27. [https://doi.org/10.31392/ONP.2786-6890.7\(2\)/1.2024.02](https://doi.org/10.31392/ONP.2786-6890.7(2)/1.2024.02)

Horbul, T. (2022). Kulturna spadshchyna v umovakh rozvytku suchasnoi tsyfrovoy kultury [Cultural heritage in the context of development of modern digital culture]. *Ukrainska kultura: mynule, suchasne, shliakhy rozvytku. Napriam "Kulturolohiia" – Ukrainian culture: past, present, ways of development. Direction "Cultural Studies"*, 2, 55–61. Retrieved from: <https://www.researchgate.net/publication/366719241>

Doslidzhennia muzychnoho rynku Ukrainy ta yoho perspektyvy v mizhnarodnii ekonomitsi [Study of the music market of Ukraine and its prospects in the international economy]. (2020). *Soundbuzz: website*. Retrieved from: <https://soundbuzz.com.ua/images/research/Study%20of%20the%20Music%20Market%20of%20Ukraine%202020.pdf>

Kuzmenko, O. (2023). Voienni folklor ukrainciv [Wartime folklore of Ukrainians]. *Lokalna istoriia: vebseit – Local History: website*. Retrieved from: <https://localhistory.org.ua/videos/bez-bromu/ukrayinskii-voienii-folklor-iak-zrozumiti-sebe-i-svogo-voroga-oksana-kuzmenko/>

Ladnyi, A. (2024). Rebrandynh ukrainskoho narodnokhorovoho mystetstva v XXI stolitti [Rebranding of Ukrainian folk choral art in the 21st century]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadriv kultury i mystetstv: naukovyi zhurnal – Bulletin of the National Academy of Managers of Culture and Arts: scientific journal*, 3, 254–259. Retrieved from: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/5744/Visnyk_2024_3-DOI-f-254-259.pdf

Pavlova, A. (2021). Spivanka-khronika v konteksti etnokulturnoi tradytsii ukrainstva: monohrafiia [The singing-chronicle in the context of the ethnocultural tradition of Ukrainians: monograph]. Irpin – Kamianets-Podilskyi.

Pishchanska, V. (2024). Spetsyfika estetychnoho u formuvanni suchasnoi ukrainskoi kultury [The specifics of the aesthetic in the formation of modern Ukrainian culture]. *Kulturolohichniy almanakh – Culturological Almanac*, 2, 373–379. <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2024.2.46>

Rachkov, Ye. (2024). Nemateryalna kulturna spadshchyna Ukrainy: problemy okhorony v umovakh viiny [Intangible cultural heritage of Ukraine: challenges of protection in wartime conditions]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnogo universytetu imeni V. N. Karazina. Seriiia "Istoriia" – Bulletin of V. N. Karazin Kharkiv National Uni-*

versity. Series "History", 65, 228–256. Retrieved from: <https://periodicals.karazin.ua/history/article/download/24429/22068/>

Sadovenko, S. (2022). Khorove mystetstvo Ukrainy yak bahatorivnevyy sotsiokulturnyy fenomen v konteksti istorychnoho protsesu [Choral art of Ukraine as a multi-level sociocultural phenomenon in the context of historical process]. *Kultura i suchasnist: almanakh – Culture and modernity: almanac*, 1, 48–55. Retrieved from: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/4356/Kultura_i_suchasnist_1_2022_DOI-48-55.pdf

Taranhul, L., Chernikova, I., & Drohomiretska, L. (2024). Zberezhennia istoryko-kulturnoi spadshchyny Ukrainy yak chynnyk natsionalnoi identychnosti [Preservation of Ukraine's historical and cultural heritage as a factor of national identity]. *Kulturolohichniy almanakh – Culturological Almanac*, 1, 147–159. <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2024.1.18>

Bondarenko, A. (2021). Ukrainian electronic music in globalisation and national revival. *Scientific Journal of Polonia University*, 43(6), 9–15. <https://doi.org/10.23856/4301>

Gorbul, T., & Rusakov, S. (2022). Cultural heritage in the context of digital transformation practices: Experience of Ukraine and the Baltic States. *Baltic Journal of Economic Studies*, 8(4), 58–69. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2022-8-4-58-69>

Havrylenko, Y., Hrytsun, Y., Kondratenko, I., & Sukhova, L. (2022). Development of Ukrainian choral art in conditions of postmodernism. *Postmodern Openings*, 13(2), 345–357. <https://doi.org/10.18662/po/13.2/458>

Jolicoeur, K. (2023). Saving Ukrainian cultural heritage online and the mission to preserve digital cultural heritage. *Museum & Society*, 21(2), 58–64. <https://doi.org/10.29311/mas.v21i2.4302>

Ukrainian Folk Music. (2025) *The University of Kansas: website*. Retrieved from: <https://crees.ku.edu/ukrainian-folk-music>

The role of Ukrainian folk music in the formation of cultural heritage and its preservation in the digital age

Lin Tian

Doctor of Philosophy in Musical Art,
Teacher at the Faculty of Early Education
Guangdong Baiyun University (Guangzhou,
China)
ORCID: 0009-0009-3661-4569

Mariia Vasylyvna Kuziv

Candidate of Art Criticism,
Senior Lecturer at the Department of Music
Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National
University
ORCID: 0000-0001-9129-2173

Sofiiia Viktorivna Byedakova

Candidate of Art Criticism, Associate
Professor,
Associate Professor at the Department
of Musical Art
Admiral Makarov National University
of Shipbuilding
ORCID: 0000-0002-9234-2459

The article examines the role of Ukrainian folk music as a key element in the formation of national cultural heritage and outlines approaches to its preservation in the context of digital transformation. Special attention is paid to choral art as a form of authentic transmission of folk song heritage, capable of adaptation in modern media environments. The purpose of the study is to scientifically substantiate the importance of Ukrainian folk music in the formation of cultural heritage and to determine effective strategies for its preservation in the digital age. The methodological basis is an interdisciplinary approach that combines cultural, art history, and information and analytical components. Methods of qualitative analysis of scientific publications, comparative analysis of cultural practices, and content analysis of digital initiatives for the preservation of intangible heritage were applied. The study found that digital technologies (digitization of audio and sheet music collections, creation of online archives, multimedia formats, virtual museums) open up new opportunities for the preservation of Ukrainian folk music. At the same time, problems have been identified - primarily the lack of a unified state strategy, fragmentation of initiatives, limited involvement of young people and risks of loss of authenticity in the process of digital adaptation. It is noted that choral art in Ukraine is evolving from traditional academic formats to hybrid experiments with electronic music and social media, while maintaining the role of a carrier of folk heritage. Special attention is paid to the impact of digital communications on musical identity – in particular, on the example of war folklore, which became a manifestation of collective resistance in the conditions of the Russian-Ukrainian war. It is generalized that Ukrainian folk music, adapted to digital formats, is able not only to preserve authentic meanings, but also to perform the function of a cultural mediator between generations. Prospects for further research include: studying the perception of digital forms of folk music by young people; analyzing the effectiveness of integrating folklore into digital educational platforms; studying the impact of artificial intelligence on the processes of preservation and interpretation of musical heritage.

Keywords: Ukrainian folk music, choral art, cultural heritage, musical identity, digital transformation